

[Ragnhild Andersen.]

skal have vanskeligt ved at gennemføre deres studier, fordi de kommer fra økonomisk vanskeligt stillede hjem.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for de to af mit parti stillede ændringsforslag og opfordre udvalget til at træde sammen igen og forbedre lovforslaget sådan, at vore unge virkelig får den hjælp, de har behov for til uddannelsen.

Heick: Jeg skal straks fraråde at stemme for de af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen og hendes parti stillede ændringsforslag, men jeg vil i øvrigt ikke gå ind i nogen diskussion med det ærede medlem, idet vore synspunkter ligger hinanden så forfærdelig fjært.

Jeg gav ved forslaget første behandling udtryk for den opfattelse, at noget af det bedste, vi kan give vore unge, er et sundt erhvervsliv, hvor den enkelte bliver i stand til at klare sig selv mest muligt, og det tror jeg de unge forstår; jeg tror, de forstår os, der er tilbageholdende med de offentlige udgifter og prøver at føre en sparsommelig politik. Dette er i og for sig begrundelse nok til, at vi er blevet stående omtrent ved det oprindelige forslag og overhovedet ikke tænker på at gå ind med sådanne beløb, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen og hendes parti foreslår.

Jeg gav ved forslaget første behandling udtryk for venstres positive indstilling over for hjælp til ungdommens dygtiggørelse ud fra den betragtning, at vor fremtid kun bliver, hvad vi selv magter at gøre den til. Vi mener, at også i sådanne forhold er hjælp til selvhjælp et sundt princip, og derfor kan jeg udtale min varme anerkendelse af, at låneafdelingen er blevet stillet bedre i forhold til stipendieafdelingen i det endelige lovforslag i sammenligning med det oprindelige. Det var sikkert en fortællelse fra ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, når han sagde, at det var flertallet, der indstillede ministerens ændringsforslag til vedtagelse. Det er jo dog hele udvalget, der indstiller dem til vedtagelse.

Hvad låneordningen angår, er jeg klar over, at de forskellige uddannelsesretninger efter endt uddannelse giver forskellig mulig-

hed for tilbagebetaling, og at det generelt er sådan, at de humanistiske fags studerende får den mindste tilbagebetalingsevne i forhold til uddannelsesomkostningerne, selv om de nye lønningslove giver visse forbedringer her. Det er dog mit håb, at uddannelsesfondens administration vil blive tilrettelagt sådan, at stipendier får fortrinstillig ved studieretninger, hvor tilbagebetalingsevnen skønnes at være dårligst.

Ved forslaget første behandling gav jeg også udtryk for ønsket om, at der i loven måtte blive indsat en mulighed for, at låneafdelingen kunne få en revolverende karakter, så tilbagebetalte lånebeløb genudlåntes inden for samme studieretning, idet jeg gjorde gældende, at man herved ville tilgodese det stigende lånebehov, som de kommende års stigende antal af uddannelsessøgende vil bringe. Jeg tænkte mig dog her en begrænsning, så de samlede genudlån aldrig blev større end de ordinære lånebevillinger. I tilfældet her skulle altså tilbagebetaling til staten begynde, når de samlede udlånsmidler nåede op på 13 mill. kr. og vi kunne se frem til et tidspunkt, hvor statens tilskud kunne formindskes for efterhånden helt at ophøre, når ordningen kunne hvile i sig selv.

Såvel den højtærede undervisningsminister som den højtærede finansminister har afvist denne tanke. Undervisningsministerens afvisning forekommer imidlertid noget mærkelig, idet vi sidst under udvalgsarbejdet fik cirkulæret vedrørende den nugældende lov fremdraget. I dette cirkulære, som ikke er tilbagekaldt, står der nemlig i § 7, stk. 3:

„Bevillingen til studielån administreres som hovedregel af institutionen Dansk Studiefond. Lånene, der er rentefrie, og som ydes med bestemte beløb til de forskellige uddannelsesområder, holdes adskilt fra studiefondens øvrige midler og skal efter tilbagebetaling til studiefonden genudlånes til de samme uddannelsesområder.“

Her er altså et område, hvor der ikke er overensstemmelse med det gældende cirkulære og den gældende praksis, og vi fik i udvalget det overraskende svar på vor forespørgsel angående dette forhold, at finansministeriet havde desavoueret undervisningsministeriet, efter at cirkulæret var